

Žalm 1

Kdo se vzdává cest, kterým vládne hřích

Štrasburk 1539/Ženeva 1551

1. Kdo se vzdá - vá cest, kterým vládne hřích, kdo ne - ří - dí se ra-dou bezbož-ných,

ten, kdo se zří - ká lží a po-smí - vá - ní, po Bo-žích řá-dech ptá se bez pře-stá - ní, kdo

spra - ve - dl - nost hle-dá den co den, po - že - hná - ní smí nalézt v dí - le svém.

2. S vírou dál jak strom bude pevně stát a z čerstvých vod vždy novou sílu brát.
Úrodou hojnou sytí hladového, v žáru se stává stínem znaveného.
Těm, kdo se trápí, chce být útěchou. Věrným dá Bůh znát cestu bezpečnou.
3. Bezbožní však svůj život ztrácejí, když vlastní vůli věří raději.
Jsou jako chmýří, kterým vítr zmítá, když Boží láska zůstává jim skrytá.
Před soudem s pýchou těžko obstojí, bez milosti svou duši nezhojí.

M.Esterle